

[Voigt.]

sagen, men når hr. Ninn-Hansen prøver på at stikke os noget i skoene ved at sige, at nogle af fremskridtspartiets medlemmer tidligere har været konservative, så kan det muligvis nok være rigtigt, men jeg vil da tillade mig at sige: fy for søren da, en grim tanke at slynge ud heroppefra.

Men jeg vil da gerne sige til hr. Ninn-Hansen, at jeg er da tilhænger af NATO, og jeg er tilhænger af NATO, fordi jeg er bange for dem, som hr. Ninn-Hansen også er bange for, nemlig kommunisterne. Jeg mener, at dem skal vi nære en dyb skræk for, og derfor skal vi også bevare vort medlemskab af NATO. Nu må de ærede kommunister her i dette høje ting ikke tage sig det nær, for dem er jeg selvfølgelig ikke bange for, dem finder jeg helt fuldstændig uskadelige. Hr. Ninn-Hansen må blot prøve at forstå, at fordi han er ved at tabe terræn rundt omkring, så skal han ikke bare her, hver eneste gang der er en chance for det, stå og høvle ned på fremskridtsfolk. Hr. Ninn-Hansen må forstå, at ligesom vi har fået noget, der hedder intercitytog, så har vi fået et tog, der hedder fremskridtsekspressen; den buldrer ud ad sporet, og på den sidste vogn hænger hr. Ninn-Hansen, men ved endestationen bliver han stående tilbage i al sin politiske nøgenhed, som jeg også lige har sagt til økonomiministeren i folketingets spørgetid.

Formanden:

Hr. Kurt Brauer har ordet for en kort bemærkning, og så nærmer vi os snart afslutningen af de korte bemærkninger.

Kurt Brauer (SF):

Jeg tror, jeg kan love, det må blive min sidste, men vi må lige have ryddet disse misforståelser af vejen, for hr. Ninn-Hansen tager fuldstændig fejl i sin vurdering af hr. Glistrups svar heroppefra. Hr. Glistrup siger: „telefonsvarer ja, men det kan man jo ikke se løsrevet“. Jeg må efter de faldne fremskridtspartiudtalelser, som vel kan nå op på ca. 24 forskellige, resolve: telefonsvarer ja, men det skal ses i sammenhæng med hær, flåde og luftvåben, og det tager vi senere stilling til. Det er en stor og kompliceret affære, som hr. Glistrup ikke kan klare. Jeg vil gerne genoptage hr. Glistrups forslag om,

at vi laver en telefonsvarer herhjemme, hvorpå der siges: vi overgiver os. Nu er det sikkert. Forslaget ligger på bordet, så kan hr. Glistrup stemme for, hvis han kan bekvemme sig til det.

Formanden:

Men det er jo ikke det, der er til behandling her i dag.

Wamberg (FP):

Jeg beklager, at jeg ikke er i stand til at svare hr. Ninn-Hansen på de spørgsmål, han øjensynlig skulle have stillet til mig i formiddags. Jeg var lovligt forhindret derved, at jeg sad i lægemiddeludvalget. Det var lidt mere fredeligt end dette her. Men det kan da kun glæde mig, at hr. Ninn-Hansen kender mig så godt, at han stiller spørgsmål til mig, når han kan se, jeg ikke er i salen. Ellers skulle de nok være blevet besvaret.

Johan Nielsen (S):

Jeg vil holde mig til den aktuelle situation, hvis jeg af formanden får lov at citere. Der står i Apostlenes Gerninger, det 19. kapitel, vers 32: „Dér skreg nogle ét, andre noget andet; thi forsamlingen var i oprør, og de fleste vidste ikke, hvorfor de var kommet sammen.“

Formanden:

Hvis jeg også måtte citere, hvad jeg jo ikke må, så ville jeg sige: „Det var Eders ord, herre, og ikke mine.“

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Til hr. Wamberg skal jeg blot sige, at det er nødvendigt at stille spørgsmålene, når sagen er til behandling. På andre tidspunkter kan man ikke gøre det. At hr. Wamberg så ikke ønsker at besvare dem, det er så en anden ting.

Til hr. Voigt, som er så bange for kommunisterne: ja, jeg skal ikke udtale mig om, hvem vi skal gå og frygte på bestemte tidspunkter, men der er noget, der siger mig, som det altså også siger hr. Voigt, at hvis man er interesseret i det samfund, man bor i, så skal man ikke være efterladende med hensyn til sikkerhedsforanstaltningerne, heller ikke udadtil. Skal man så vedtage no-